USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Zdeňka Kühna, soudce Ondřeje Mrákoty a soudkyně Michaely Bejčkové v právní věci žalobkyně: **S. V.**, zast. Mgr. Pavlem Čižinským, advokátem se sídlem Baranova 1026/33, Praha 3, proti žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem nám. Hrdinů 1634/3, Praha 4, proti rozhodnutí žalované ze dne 8. 2. 2016, čj. MV-161259-3/SO-2015, v řízení o kasační stížnosti žalované proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 30. 5. 2018, čj. 46 A 22/2016-18,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá.**

II. Žalovaná **je povinna** zaplatit žalobkyni na náhradě nákladů řízení částku 3 400 Kč, a to do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení k rukám Mgr. Pavla Čižinského, advokáta.

Odůvodnění:

[1] Žalobkyně podala dne 22. 4. 2015 žádost o vydání povolení k trvalému pobytu rodinného příslušníka občana EU podle § 87h odst. 1 písm. a), b) zákona o pobytu cizinců. Žádost o trvalý pobyt ministerstvo vnitra rozhodnutím ze dne 1. 9. 2015 zamítlo. To následně potvrdila i žalovaná rozhodnutím ze dne 8. 2. 2016.

[2] Žalobkyně se proti tomuto rozhodnutí bránila žalobou. Krajský soud se ztotožnil s názorem správních orgánů, že vlivem pobytu na území bez příslušného oprávnění ve dnech 1. 3. a 2. 3. 2014 se přetrhla doba pobytu potřebná ke vzniku práva na trvalý pobyt a že v období od 3. 3. 2014 žalobkyně nenaplnila podmínky pro vznik práva na tento pobytový titul. Současně poznamenal, že jednotlivá období pobytu cizince nelze sčítat. Podle krajského soudu se však správní orgány nevypořádaly s argumenty žalobkyně, proč nelze přihlédnout také k období před 1. 3. 2014. Žalobkyně se totiž podle svých slov zdržovala na území ČR legálně již od roku 2006. Správní orgány nevysvětlily, z čeho dovozují, že v případě přerušení nemůže být zohledněn předchozí pobyt, který naplňuje podmínku nepřetržitého přechodného pobytu v délce pěti, resp. dvou let. Napadené rozhodnutí žalované je proto podle krajského soudu nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů [§ 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s.]. Krajský soud nadto předeslal také svůj názor na otázku, se kterou se žalovaná přezkoumatelným způsobem nevypořádala.

[3] Žalovaná (dále jen „stěžovatelka“) podala proti rozsudku krajského soudu včasnou kasační stížnost z důvodů dle § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s. V ní nesouhlasí se závěry krajského soudu o okamžiku, ke kterému se posuzuje splnění podmínek pro udělení trvalého pobytu podle § 87h odst. 1 písm. a), b) zákona o pobytu cizinců. Namítá, že nepřetržitý pobyt musí bezprostředně předcházet žádosti o trvalý pobyt, má-li být úspěšná.

[4] NSS se nejprve zabýval přípustností kasační stížnosti. Podle § 102 s. ř. s. je kasační stížnost opravným prostředkem proti pravomocnému rozhodnutí krajského soudu ve správním soudnictví, jímž se účastník řízení, z něhož toto rozhodnutí vzešlo, nebo osoba zúčastněná na řízení domáhá zrušení soudního rozhodnutí. S výjimkami stanovenými zákonem je tato stížnost přípustná proti každému takovému rozhodnutí. Jednu z výjimek představuje § 104 odst. 2 s. ř. s., podle kterého je nepřípustná kasační stížnost, která směřuje jen proti důvodům rozhodnutí soudu.

[5] Kasační stížnost je nepřípustná.

[6] NSS zdůrazňuje, že v posuzované kauze krajský soud zrušil rozhodnutí stěžovatelky pro nepřezkoumatelnost. Z rozhodnutí stěžovatelky ani rozhodnutí ministerstva není zřejmé, proč po přerušení pobytu již nelze přihlédnout k předchozímu nepřetržitému pobytu, který splňuje podmínky stanovené v § 87h odst. 1 písm. a), b) zákona o pobytu cizinců. Nad rámec tohoto vlastního rozhodovacího důvodu krajský soud stručně vylíčil také svůj názor na otázku, se kterou se stěžovatelka přezkoumatelným způsobem nevypořádala. Doba vyžadovaná pro nabytí trvalého pobytu rodinným příslušníkem občana EU se má podle krajského soudu počítat od zahájení nepřetržitého legálního pobytu dotyčné osoby na území a nevyžaduje se, aby bezprostředně předcházela podání žádosti o trvalý pobyt.

[7] Stěžovatelka v kasační stížnosti ovšem v podstatě jen polemizuje s názorem krajského soudu o okamžiku, ke kterému se má posuzovat splnění podmínek pro přiznání práva trvalého pobytu podle § 87h odst. 1 písm. a), b) zákona o pobytu cizinců.

[8] NSS podotýká, že pouze právní názor, který soud v řízení o žalobě vysloví jako důvod zrušení, je pro správní orgán závazný (§ 78 odst. 5 s. ř. s.). V posuzované kauze byl tímto závazným právním názorem náhled krajského soudu na nepřezkoumatelnost správních rozhodnutí. Proto přípustná může být pouze kasační stížnost mířící proti tomuto názoru a popírající ho s příslušnou právní argumentací. Bylo proto na stěžovatelce, aby tvrdila, že její rozhodnutí přezkoumatelné bylo. To ale stěžovatelka neučinila a vlastní rozhodovací důvod nepopřela. NSS ale nemůže dospět k závěru o tom, že rozhodnutí správního orgánu přezkoumatelné je, pokud to kasační stížnost netvrdí. Nepřezkoumatelnost správního rozhodnutí nemůže být zhojena ani rozborem právní problematiky učiněným až v kasační stížnosti proti rozhodnutí soudu, jímž bylo správní rozhodnutí zrušeno jako nepřezkoumatelné pro nedostatky v odůvodnění (takto již rozsudek ze dne 13. 10. 2004, čj. 3 As 51/2003-58).

[9] Argumentace stěžovatelky v kasační stížnosti se týká pouze otázky rozhodného okamžiku, ke kterému se má posuzovat splnění podmínek pro přiznání práva trvalého pobytu. Vyjádření krajského soudu k této otázce ovšem nebylo součástí zrušovacích důvodů. Krajský soud rozhodnutí stěžovatelky zrušil právě proto, že v této části nebylo

pokračování

přezkoumání vůbec způsobilé. Názor krajského soudu je proto třeba chápat jako návod pro postup v novém správním řízení, který soud vyslovil nad rámec vlastního rozhodovacího důvodu.

[10] Směřuje-li argumentace stěžovatelky pouze proti názoru krajského soudu, který není zrušovacím důvodem, nemůže kasační stížnost napadeným rozsudkem účinně otřást a míří mimo (viz usnesení ze dne 21. 11. 2007, čj. 8 As 52/2006-74, č. 1655/2008 Sb. NSS). Kasační stížnost jen proti důvodům rozhodnutí soudu, které se nevztahují k výroku napadeného rozhodnutí, proto nemůže být podle § 104 odst. 2 s. ř. s. přípustná a nelze ji věcně přezkoumat (srov. usnesení rozšířeného senátu ze dne 1. 7. 2015, čj. 5 Afs 91/2012-41, č. 3321/2016 Sb. NSS).

[11] NSS proto odmítl kasační stížnost jako nepřípustnou (§ 104 odst. 2 s. ř. s., § 46 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 120 s. ř. s.).

[12] V případě, že je kasační stížnost odmítána, postupuje se při rozhodování o nákladech řízení zásadně podle § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta. Z tohoto obecného pravidla však existují výjimky. Jedna z nich je zakotvena v § 60 odst. 8 s. ř. s., dle kterého jsou-li pro to důvody zvláštního zřetele hodné, může soud přiznat účastníkovi, který měl ve věci alespoň částečný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení i v těch případech, kdy tento zákon stanoví, že žádný z účastníků nemá na náhradu nákladů řízení právo. Jakkoli nebylo v dané věci o kasační stížnosti rozhodnuto meritorně, lze její odmítnutí chápat jako procesní úspěch žalobkyně, neboť i po rozhodnutí NSS zůstal nedotčen rozsudek krajského soudu, který zrušil rozhodnutí stěžovatelky pro nepřezkoumatelnost. Okolnosti hodné zvláštního zřetele, odůvodňující přiznání nákladů řízení žalobkyni, spatřuje NSS ve skutečnosti, že stěžovatelka podáním kasační stížnosti sama vytvořila nepřehlednou situaci, která ve výsledku vedla k nepřípustnosti kasační stížnosti. Žalobkyni v takovém případě nelze klást k tíži, že se z procesní opatrnosti k argumentaci stěžovatelky vyjádřila a ve věci samé podala vyjádření s velmi kvalitní právní argumentací. Není proto důvod nepřiznat žalobkyni náhradu nákladů, které v souladu s vyhláškou č. 177/1996 Sb., advokátním tarifem, představuje odměna zástupce žalobkyně za jeden úkon právní služby (3100 Kč) a režijní paušál jeho hotových výdajů (300 Kč). Celkovou částku 3400 Kč je stěžovatelka povinna zaplatit žalobkyni do 30 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí k rukám zástupce.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 15. listopadu 2018

Zdeněk Kühn
předseda senátu